

Għal Għand in-Nannu

Kien is-Sibt waranofsinar, waqt li Lino kien medhi fil-kamra tiegħu jwahaħhal ftit bolli godda fl-album, meta nstema' lehen il-papà jsejjahlu minn ġos-salott.

“Dalwaqt miegħek, papà,” għajjat Lino minn fuq, u fil-pront telaq l-album fuq il-mejda u niżel jara x’riedu l-papà.

“Taf xejn fejn qiegħed in-nuċċali tiegħi, Lin?” staqsieh il-papà hekk kif it-tifel tfaċċa fil-bieb tal-kamra.

“Iva, papà,” wiegħbu Lino, “jekk niftakar sewwa rajtu fl-istudju; ha ngibhulek.” U mal-kelma telaq iġiblu n-nuċċali.

Il-papà kien qiegħed fis-salott jitzkellem mal-Professor Bonnici li dakinhar kien mar jagħmillu daqsxejn ta’ żjara. Il-papà u l-Professor Bonnici kienu hbieb tal-qalb. Meta kienu għadhom żgħar kienu fi klassi waħda fl-iskola primarja, iżda mbaġħad meta kibru aktar, il-papà ta eżami għal skrivan u l-Professor Bonnici daħal l-Università biex ikompli jistudja l-lingwi. Hekk, il-hbiberija tagħhom kienet ġejja mill-bogħod hafna. Mhux l-ewwel darba li l-Professor kien imur għand il-papà u flimkien joqogħdu

jitkellmu, issa fuq haġa u issa fuq oħra; jew jinżlu sa ġol-
gnien jithaddtu fuq ix-xtieli. U l-papà, min-naħa l-oħra,
kien iħobb jasal wasla għand il-Professor kultant, biex
joqogħdu jqallbu l-ħafna kotba li l-Professor kellu fil-
librerija.

“Hawn, papà,” qallu Lino hekk kif reġa’ daħal fis-salott
bin-nuċċali f’idejh.

“Hawn, ara, Manwel,” instema’ jgħid il-Professor lill-
papà, “dan hu l-ġifen li jsemmi l-ktieb. Arah sew.”

“Iva, hu kollu kemm hu!” qal il-papà waqt li libes
in-nuċċali f’għajnejh u ta daqqa t’għajn lejn il-ktieb li
kellu f’idu l-Professor.

“Hu kollu kemm hu,” tenna. “Missieri għandu disinn
tiegħu, u jixbah ħafna lil dan. M’hemmx dubju, l-istess
wieħed żgur!”

Lino kien diġà sellem biex johroġ mill-kamra, meta
l-papà reġa’ qallu: “Ara, Lin, jekk jogħġbok, hu paċenzja
gibli karta vojta biex il-Professor jiktibli erba’ kelmiet.
Naħseb jaqbel li dak li hemm miktub bl-Għarbi taqlibhuli
għall-Malti, hux, Profs?”

“Dażgur,” wiegħbu l-Professor, “newlilna biċċa karta,
jekk jogħġbok, Lin.”

Dakinhar il-Professor Bonnici u l-papà donnhom kellhom
xi jgħidu mhux ħażin, għax ma nfirdux qabel dalam sewwa.
Waqt l-ikla ta’ filgħaxija, il-papà qabeż qal lill-mamà:

“Mela jaqbel immorru naraw ftit lill-papà, Tereż.

Naraw jekk jafx xi haġa hu?”

“Hekk nahseb jien,” wieġbet il-mamà, “forsi hu għadu jiftakar x’kien jghid in-nannu.”

“Ara x’naghmlu, Terez,” tenna l-papà, “għada l-Hadd, u mit-Tnejn jien nibda l-vaganzi. Ghalhekk nistghu llestu kollox illejla u mmorru minn għada stess inqattgħu tlitt ijiem għandu.”

“Bilhaqq, Manwel,” qabzet il-mamà, “jien ma nkunx nista’ niġi. Mela nsejt li t-tifla ma jaqbilx nohorguha għalissa?”

“U le, mamà,” qabzet fin-nofs Angela, “issa għaddieli għalkollox; illum lanqas darba ma għatast.”

“Izda ahjar toqghod jumejn ohra ġewwa,” qabzet il-mamà. “Mhux hekk qalilna t-tabib?”

“Allura kif se nibqgħu, Terez?” staqsa l-papà. “Jien vaganzi m’għandix kemm irrid.”

“Ara x’tagħmel, Manwel,” reġghet qalet il-mamà, “mur għada, kif kellek il-hsieb, u hu t-tifel mieghek ...”

“Iva, papà,” qabeż ferħan Lino, “ilna ma mmorru għand in-nannu, pa!”

“Jien mhux se niddejjaq id-dar,” tenniet il-mamà. “L-ewwel nett ikolli lit-tifla miegħi u filgħaxija dejjem tgħaddi tarana z-zija Rita.”

“Insomma,” qal il-papà, “mela nibqgħu hekk. Illejla naraw xi jkollna bżonn għal magħna u għada filgħodu nqumu għal tas-sitta biex ma ndumux ma naslu.”

“Papà, nista’ ngib miegħi l-qalziet tal-ghawm u s-saqqu tal-baħar?” staqsa Lino.

“U mela le,” wiegħbu missieru, “ejjew naraw x’għandna naghmlu.”

Il-mamà u l-papà telgħu fuq biex ilestu kulma kellhom jieħdu magħhom il-papà u Lino. Minhabba li kien fi ħsiebhom idumu tlitt ijiem jew iżjed, kien jaqbel jaħsbu għal xi ħwejjegħ u bottijiet tal-ikel biex ma joqogħdux iħabbtu lin-nannu Indrin.

“Nixtieqni għejja magħkom,” qalet Angela lil ħuha huma u jnaddfu l-mejda mill-platti u l-affarijiet tal-ikel. “Forsi johodni xi darba oħra, il-papà.”

“Qiegħed fuq ix-xwiek biex nerġa’ nara dak it-torri li joqgħod fih in-nannu,” zied jgħid Lino.

“Mur ara kemm hu sabiħ!” tenniet Angela hi u timsaħ il-mejda. “Daqskemm ili ma mmur insejt kif inhu, u lin-nannu Indrin bilkemm nagħrfu li kelli niltaqa’ miegħu.”

“In-nannu Indrin iħobbna ħafna lilna,” komplja jgħid Lino, “izda billi joqgħod ’il bogħod ma tantx ikollna żmien niltaqgħu miegħu.”

“U kif kien baqa’ joqgħod hemmhekk?” staqsiet Angela hosbiena. “Daqskemm jiġi ’l bogħod Xifer il-Hondoq. X’fettillu mar joqgħod daqshekk ’il bogħod!”

“Ma nafx jien,” zied it-tifel, “minn dejjem hemm fuq nafu joqgħod.”

Fil-pront daħal il-papà fil-kamra u Angela minnufih staqsietu: “Papà, in-nannu Indrin għaliex joqgħod daqshekk ’il bogħod?”

Il-papà ntebah li xtaqu jsiru jafu aktar dwar nannuhom, u ghalhekk waqt li poġġa bilqiegħda fuq is-sufan beda jghidilhom:

“Meta jien kont għadni tifel, konna noqoġħdu ġo dar kbira u sabiħa ftit ’il bogħod minn hawnhekk. Il-papà minn dejjem kien ihobb is-sajd u l-biedja, u ghalhekk meta l-mamà mietet u jien u ħuti żżewwiġna lkoll, il-papà xtara dak it-torri qadim ta’ Xifer il-Hondoq u mar joqġħod hemmhekk għall-kwiet. Jien u l-mamà kemm-il darba għednielu biex jiġi joqġħod magħna, iżda qatt ma ried. Jghid li isbah mit-torri ma jsib xejn, għall-kwiet u għall-arja tal-baħar.”

“X’inti tghidilhom, Manwel, x’inhuma attenti?” staqsiet il-mamà bid-dahqa, hekk kif dahlet fil-kamra u lemhet lit-tfal imdawrin ma’ missierhom.

Dakinhar it-tfal raqdu ferhanin, jhewdnu fuq in-nannu Indrin u t-torri sabiħ tiegħu. Iżda l-aktar li raqad hieni kien Lino, għax kien fuq ix-xwiek biex ifittex jisbah l-ghada u jerga’ jara t-torri sabiħ tan-nannu tiegħu.

It-Torri tan-Nannu

Bhalma kien qal il-papà, l-ghada fil-ghodu, hu u Lino bakkru mhux hażin, u f'xi s-sebgha kienu diġà fil-karozza tal-papà jsuqu għal għand in-nannu.

Dakinhar sebhet ġurnata tassew sabiha. Is-sema kien ikhal u ċar, u billi kien għadu kmieni, is-shana ta' Lulju kienet għadha ma bdiexx tinhas. Izda x-xemx fietla kienet diġà bdiet tisreg. Il-papà u Lino hallew il-Belt u qabdu t-triq lejn l-irhula. Għaddew minn hafna mogħdijiet minn qalb ir-raba', qasmu għadd ta' rhula żgħar, u fl-ahhar il-papà qabeż jgħid:

“Dalwaqt naslu, Lin. Qbadna t-triq lejn Xifer il-Hondoq.”

“Iva, niftakarha,” għajjat Lino, “ara l-baħar kemm jidher 'l isfel, pa!”

“Dażgur,” kompli missieru, “il-ponta ta' Xifer il-Hondoq tinsab fil-gholi mhux hażin. Ara l-wied fuq in-naha l-ohra kemm jidher tajjeb.”

“Kemm fih siġar tal-harrub, pa!” zied Lino. “Hares ftit, dak il-blat t'hemm kemm hu abjad!”

“Hemm hu t-torri!” qal il-papà, waqt li ftit 'il bogħod deher torri mdaqqas imdawwar bis-siġar baxxi, maqtuġh wahdu wahdu kważi fit-tarf tal-irdum.

